

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6

21000 Split

Na poslovni broj: St-521/2022

**ZA VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

PODNOŠITELJ - VJEROVNIK:

MLADEN STARČEVIĆ, Ladučka 23, Zagreb, OIB: 52452627580, zastupan po punomoćnicima iz OD Mihalić&Pikija d.o.o.

DUŽNIK:

Košarkaški klub Split sportsko dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti, Ulica Slobode 16b, Split, OIB: 93265708320

ŽALBA PODNOŠITELJA - VJEROVNIKA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-521/2022-2 od 13. rujna 2022. godine

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-521/2022-2 od 13. rujna 2022. godine odbacuje se prijedlog predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom (dalje u tekstu: „prvostupanjsko rješenje od 13.09.2022. godine“).

2. Protiv prvostupanjskog rješenja od 13.09.2022. godine podnositelj – vjerovnik Mladen Starčević izjavljuje žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga koji se obrazlažu u nastavku.

3. Predlagatelj je dana 12.09.2022. godine podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, u kojem prijedlogu je učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine i stečajnih razloga i to dostavom odgovarajuće materijalne dokumentacije te pozivanjem na mjerodavne zakonske pretpostavke.

4. Takav prijedlog predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka prvostupanjski sud je odbacio pobijanim rješenjem od 13.09.2022. godine navodeći da predlagatelj nije vjerovnik dužnika iz ovršne isprave, pravomoćnog rješenja suda kojim se odobrava

sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom te da iz uvida u Očevidnik Fine o neizvršenim osnovama za plaćanje na dan 13. rujna 2022. godine proizlazi da ne postoji stečajni razlog – nesposobnost za plaćanje budući da neizvršene osnove na dan 13.09.2022. godine iznose 0,00 kuna.

U odnosu na postojanje tražbine predlagatelja

5. U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi da predlagatelj nije vjerovnik dužnika iz ovršne isprave, pravomoćnog rješenja Trgovačkog suda u Splitu kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe između dužnika i njegovih vjerovnika poslovni broj Stpn-126/2014 od 21. siječnja 2015. godine slijedom čega bi u smislu odredbe članka 109. Stečajnog zakona bio ovlašten podnositi prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

6. Odredbom članka 109. stavak 1. Stečajnog zakona propisano da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ovlašten podnijeti vjerovnik ili dužnik, ako zakonom nije drukčije određeno, dok je stavkom 2. istog članka propisano da je vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i stečajnog razloga.

7. Predlagatelj ističe kako Stečajni zakon ni u kojoj odredbi ne propisuje niti ne uvjetuje da otvaranje stečajnog postupka može predložiti samo vjerovnik koji je prethodno sudjelovao u nekom postupku već takav prijedlog može podnijeti vjerovnik koji je učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine. Postojanje svoje tražbine predlagatelj dokazuje pravomoćnom i ovršnom sudskom presudom dakle javnom ispravom što znači da predlagatelj ne samo da je učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine nego je postojanje iste dokazao javnom ispravom.

8. Zaključak prvostupanjskog suda iz pobijanog rješenja da predlagatelj nema pravo na namirenje svoje tražbine u predstečajnom postupku predlagatelju ne oduzima svojstvo vjerovnika, naročito kada je njegova tražbina utvrđena pravomoćnom i ovršnom sudskom odlukom. Sudjelovanje odnosno nesudjelovanje u postupku predstečajne nagodbe ne ukida svojstvo vjerovnika niti pravo sudjelovanja u nekom drugom postupku budući da tražbina koja proizlazi iz pravomoćne i ovršne sudske presude ima više mogućnosti namirenja, primjerice u ovršnom postupku, stečajnom postupku itd.

9. Iz navedenog jasno proizlazi da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda da predlagatelj nije vjerovnik dužnika budući da upravo suprotno proizlazi iz javne isprave koja zapravo dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje. Okolnost da li će vjerovnik moći naplatiti svoju tražbinu u stečajnom ili nekom drugom postupku nije od nikakvog utjecaja na donošenje odluke o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka i utvrđivanje svojstva vjerovnika.

10. Prvostupanjski sud isto tako pogrešno zaključuje da tražbina predlagatelja nije utvrđena u predstečajnom postupku koji se provodio nad dužnikom. Naime, u obrazloženju pobijanog rješenja od 13.09.2022. godine prvostupanjski sud navodi **kako je točan navod predlagatelja** da je na mrežnim stranicama Fine od 23. rujna 2013. godine u objavljenom izvješću o financijskom stanju i poslovanju dužnika **tražbina vjerovnika ovdje predlagatelja Mladena Starčevića uvrštena u popis vjerovnika** (Popis vjerovnika, stranica 2., redni broj 43. u iznosu od 794.389,56 kuna) uz napomenu da se radi o tražbini u odnosu na koju je u tijeku sudski spor, a potom navodi kako u daljnjem tijeku predstečajnog postupka provedenog pred Finom predmetna tražbina predlagatelja nije utvrđena kao tražbina prema dužniku temeljem odredbe članka 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/2012, 144/2012 i 112/2013) niti je sadržana u ovršnoj ispravi na koju se poziva predlagatelj a to je pravomoćno rješenje kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe između dužnika i njegovih vjerovnika pod poslovnim brojem Stpn-126/2014 od 31. siječnja 2015. godine.

11. Do takvog pogrešnog zaključka prvostupanjski sud dolazi budući da prilikom donošenja prvostupanjskog rješenja od 13.09.2022. godine propušta primijeniti mjerodavne odredbe članka 41. i 42. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/2012, 144/2012 i 112/2013, dalje: ZFPPN) dok odredbu članka 60. ZFPPN pogrešno tumači.

12. Navedenim odredbama ZFPPN propisano je kako slijedi:

- članak 41. propisuje da prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe mora sadržavati između ostalog izvješće o financijskom stanju i poslovanju dužnika,
- članak 42. propisuje da izvješće o financijskom stanju i poslovanju dužnika mora sadržavati između ostalog **popis obveza prema vjerovnicima,**
- članak 60. stavak 1. propisuje da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika **i ispravama dostavljenim od strane dužnika,**
- članak 60. stavak 3. propisuje da se tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika **smatraju utvrđenima ako je njihovo postojanje i visinu dužnik naveo u financijskom stanju.**

13. Naime, dana 20.09.2013. godine podnesen je prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe nad dužnikom Košarkaški klub Split dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti, povodom kojeg prijedloga je rješenjem Financijske agencije Klasa: UP-I/110/07/13-01/5101, Urbroj: 04-06-14-5101-33 od dana 30.01.2014. godine otvoren postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom Košarkaški klub Split dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti.

14. Dana 23.09.2013. godine na mrežnim stranicama Financijske agencije objavljeno je Izvješće o financijskom stanju i poslovanju dužnika, u kojem je tražbina vjerovnika Mladena Starčevića uvrštena u popis vjerovnika (Popis vjerovnika, stranica 2., redni broj 43. u iznosu od 794.389,56 kuna).

15. Obzirom da je predmetna tražbina navedena u Izvješću o financijskom stanju i poslovanju društva objavljenom dana 23.09.2013. godine na stranicama FINA-e u postupku predstečajne nagodbe koja se provodila nad dužnikom Košarkaški klub Split dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti, **ista se u smislu članka 60. stavak 3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/2012, 144/2012 i 112/2013) smatra utvrđenom tražbinom u tom postupku i to temeljem same zakonske odredbe pa je stoga u cijelosti pogrešan zaključak suda da tražbina predlagatelja nije utvrđena kao tražbina prema dužniku temeljem odredbe članka 60. ZFPPN.**

16. Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da je dužnik u Izvješću o financijskom stanju i poslovanju dužnika uvrstio tražbinu predlagatelja ali uz napomenu da se radi o tražbini u odnosu na koju je u tijeku sudski spor, pri čemu ne pojašnjava na koji način takva napomena utječe na postojanje tražbine predlagatelja. Čak i ako se takva napomena uzme u obzir ista bi se mogla tumačiti na način da se tražbina predlagatelja smatra tražbinom vezanom uz raskidni uvjet, međutim takva tražbina se slijedom odredbe članka 73. ZFPPN (koju odredbu prvostupanjski sud ne primjenjuje) sve dok uvjet ne nastupi uzima u obzir kao bezuvjetna tražbina. U konkretnom slučaju takva tražbina se smatra utvrđenom i bezuvjetnom a da raskidni uvjet nikada nije nastupio jasno je vidljivo iz presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-1140/05 od dana 30.04.2010. godine kojom je u cijelosti usvojen tužbeni zahtjev predlagatelja kao tužitelja, a koja prvostupanjska presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj Gž-552/10 od 10.01.2014. godine.

17. Kako se dakle, tražbina predlagatelja smatra utvrđena temeljem same zakonske odredbe, to za njezino postojanje nije relevantno da li je sadržana u rješenju kojim se odobrava predstečajna nagodba niti neuvrštavanje takve

tražbine u predstečajnu nagodbu ima značaj obaranja zakonske presumpcije. Tumačenje prvostupanjskog suda iz pobijanog rješenja stvara pravnu nesigurnost i otvara mogućnost zlouporabe od strane dužnika da jednostavnim neuvrštavanjem tražbina vjerovnika u predstečajnu nagodbu izbjegnu plaćanje svojih dugovanja. Stoga se tražbina predlagatelja smatra utvrđenom u postupku predstačajne nagodbe temeljem zakonske presumpcije te je njezino uvrštavanje u predstečajnu nagodbu zapravo deklaratornog značaja, a sama presumpcija postojanja tražbine u konkretnom slučaju nije oborena niti od strane dužnika niti od strane suda.

18. Sve navedeno jasno ukazuje da je u cijelosti neosnovan kako navod prvostupanjskog suda da predlagatelj nije vjerovnik dužnika a time niti ovlašten za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka tako i navod da tražbina predlagatelja nije utvrđena u postupku predstečajne nagodbe.

19. Prvostupanjski sud propušta primijeniti odredbu članka 62. stavak 4. Stečajnog zakona koja propisuje da se odredbe glave VII. Stečajnog zakona o učincima potvrđenog stečajnog plana i nadzoru nad njegovim ispunjenjem primjenjuju na odgovarajući način na potvrđeni plan restrukturiranja. Prema odredbi članka 341. stavak 2. Stečajnog zakona (koja odredba se nalazi u glavi VII. Stečajnog zakona) ako se prije potpunog ispunjenja stečajnog plana nad imovinom dužnika otvori novi stečajni postupak, odgoda i otpust prestaju vrijediti u odnosu na sve stečajne vjerovnike.

20. Budući da iz dokumenta „Tromjesečno izvješće o provedbi plana financijskog restrukturiranja za razdoblje 01.07.2020. – 30.09.2020. godine“ objavljenog dana 14.12.2020. godine na stranicama Financijske agencije i dostavljenog u prilogu prijedloga za otvaranje stečajnog postupka jasno proizlazi da dužnik nije potpuno ispunio predstečajnu nagodbu mada su rokovi dospijeca već odavno protekli, to u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom vjerovnici ne bi svoje tražbine prijavljivali temeljem ovršne isprave – rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Stpn-126/2014 od 21.01.2015. godine budući da prema odredbi članka 341. stavak 2. Stečajnog zakona odgoda i otpust u slučaju nepotpunog ispunjenja nagodbe prestaju vrijediti u odnosu na sve stečajne vjerovnika.

21. Slijedom navedene zakonske odredbe koju prvostupanjski sud propušta primijeniti niti nije od značaja činjenica da predlagatelj nije naveden kao vjerovnik u ovršnoj ispravi – rješenju suda kojim se potvrđuje sklapanje predstečajne nagodbe, jer bi predlagatelj u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom svoju

tražbinu prijavljivao temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-1140/05 od dana 30.04.2010. godine, a ne temeljem rješenja Trgovačkog suda u Splitu kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom poslovni broj Stpn-126/2014 od 31. siječnja 2015. godine.

U odnosu na postojanje stečajnog razloga

22. U obrazloženju pobijanog rješenja od 13.09.2022. godine prvostupanjski sud je naveo da je nakon uvida u Očevidnik Fine o neizvršenim osnovama za plaćanje na dan 13. rujna 2022. godine za utvrditi da kod dužnika ne postoji stečajni razloga – nesposobnost za plaćanje budući da iz podataka Fine proizlazi da kod dužnika neizvršene osnove za plaćanje na dan 13. rujna 2022. godine iznose 0,00 kuna.

23. Predlagatelj ističe kako prvostupanjski sud pogrešno tumači odredbe Stečajnog zakona koje reguliraju stečajne razloge, naročito odredbe koje reguliraju postojanje nesposobnosti za plaćanje. Nesposobnost za plaćanje postoji kada dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze, dok prvostupanjski sud nesposobnost za plaćanje sagledava samo kroz odredbu članka 6. stavak 2. Stečajnog zakona odnosno kada postoji zakonska presumpcija nesposobnosti za plaćanje. Na navedeni način prvostupanjski sud nastoji bez ikakve osnove izjednačiti nesposobnost za plaćanje sa blokadom žiro-računa. Blokada žiro-računa je samo vanjska manifestacija nesposobnosti za plaćanje do koje dolazi u posljednjoj fazi nesposobnosti za plaćanje odnosno onda kada vjerovnici koji raspolažu ovršnim ispravama kreću u prisilnu naplatu svojih potraživanja.

24. Sam dužnik je u objavljenim financijskim izvještajima naveo da obveze prema vjerovnicima ne ispunjava po planu nego po dogovoru s vjerovnicima što jasno ukazuje da nije sposoban trajnije ispunjavati svoje novčane obveze.

25. Predlagatelj je u prijedlogu naveo da kod dužnika postoji i stečajni razlog prezaduženosti, što prvostupanjski sud uopće ne spominje mada je iz Izvješća neovisnog revizora izrađenog dana 24.06.2022. godine od strane društva MARAN d.o.o. i predanog Financijskoj agenciji dana 30.06.2022. godine razvidno da je imovina dužnika manja od postojećih obveza. Naime, u predmetnom izvješću navedeno je kako slijedi: **„Na dan 31.12.2021. godine ukupne kratkoročne obveze su veće od kratkotrajne imovine za iznos od 6.352.559,00 kuna (31.12.2020. godine: 6.571.829,00 kuna). Obveze po predstečajnoj nagodbi se ne ispunjavaju po planu nego po dogovoru s vjerovnicima. U 2021. godini je ostvaren gubitak od 2.846.894,00 kuna (2020. godine: 1.686.478,00 kuna) pa gubitak iznad visine kapitala na dan 31.12.2021. godine iznosi 6.492.243,00 kuna (31.12.2020.: 6.645.349,00 kuna).“**

26. Takvo izvješće jasno potvrđuje navode predlagatelja da na strani dužnika postoje oba stečajna razloga i to nesposobnost za plaćanje i prezaduženost.

Zaključno

27. Slijedom svega navedenog jasno proizlazi da su zaključci prvostupanjskog suda sadržani u pobijanom rješenju od 13.09.2022. godine protivni materijalnoj dokumentaciji dostavljenoj u prilogu prijedloga za otvaranje stečajnog postupka te zakonskim odredbama, radi čega se predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da usvoji žalbu predlagatelja te ukine rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-521/2022-2 od 13.09.2022. godine i vrati predmet na ponovno odlučivanje o prijedlogu predlagatelja uz dosudu troškova ovog žalbenog postupka.

U Zagrebu, 29. rujna 2022. godine

Predlagatelj po punomoćnici:

Troškovnik predlagatelja:

- 1. Sastav žalbe: 9.108,75 kuna
- 2. PDV 25%: 2.277,18 kuna
- 3. Sudska pristojba: 500,00 kuna
- UKUPNO: 11.885,93 kuna